

Въ ума ви да остане графъ Морели и дъщеря му, и онзи музикантъ, и това бѣдно малко момиченце отъ София, съ боситѣ крака.

Излѣзте отъ затворотѣ си, идете при своитѣ, и тогава ще започне единъ новъ животъ, ще се отворятъ нови хоризонти въ вашия умъ, вие ще станете ясновидци. Нѣкой пжтъ азъ правя погрѣшка, като разправямъ какво виждамъ. Азъ не виждамъ тѣй, както ясновидцитѣ виждатъ, — има голѣма разлика. Ако азъ гледамъ въ огледало, виждамъ себе си. Азъ въ огледало не виждамъ, безъ огледало много добрѣ виждамъ, сѣнки не виждамъ. Навсѣкждѣ виждамъ единъ реаленъ свѣтъ, дѣто нѣщата не се мѣнятъ. Има сжщества, които сж много по-реални зарадъ мене, материални сж тия сжщества, по-материални отъ васъ. И другъ пжтъ съмъ казвалъ: сега за васъ нѣма българинъ, който да не е срѣщалъ Христа, и нѣма англичанинъ, който да не е срѣщалъ Христа, но не го познаватъ. Защо? Ще кажете, че чудно било. Нерационални числа сж това. Двама отъ неговитѣ ученици, които отивали за Емаусъ, казватъ на Христа: „Само ти ли си странникъ и не знаешъ ли какво стана въ Иерусалимъ?“ За да познаете нѣкого, трѣбва да го обичате. Какъ ще го познаете, безъ да го обичате? Вие казвате нѣкой пжтъ: „Особено бѣше вдъхновенъ учителътъ, лицето му свѣтѣше.“ Вие лицето на вашия учителъ не сте го виждали. Азъ съмъ маскиранъ днесъ, виждате ме съ брада, наполовина бѣла. Съврѣменнитѣ хора казватъ: „Сериозни трѣбва да бждемъ.“ Кога човѣкъ е най-сериозенъ? Когато краде. Колко е сериозенъ онзи, когато отваря нѣкоя каса! Смѣхъ нѣма тамъ. Азъ казвамъ: не съмъ сериозенъ. Защо? — Защото този занаятъ не съмъ го училъ; когато почна да го уча, и азъ ще бжда сериозенъ, но сега не съмъ.

И тѣй, бждете свободни да се създаде тази атмосфера на Любовь. Да започнемъ съ Любовьта, съ Истината, която внася свобода: да се молимъ едни за други: „Молете се единъ за други, за да